EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 14.12.2020
COM(2020) 802 final

2020/0354 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne på møderne mellem parterne i aftalen om havnestatsforanstaltninger, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri

BEGRUNDELSE

1. FORSLAGETS GENSTAND

Dette forslag vedrører en afgørelse om fastlæggelse af den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på møderne mellem parterne i aftalen om havnestatsforanstaltninger, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri.

2. BAGGRUND FOR FORSLAGET

2.1. Aftalen om havnestatsforanstaltninger, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri

Aftalen om havnestatsforanstaltninger, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri ("aftalen") er den første bindende, internationale aftale, som er særlig målrettet mod ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri).

Dens hovedformål er at forebygge, afværge og standse IUU-fiskeri ved at forhindre fartøjer, der udøver IUU-fiskeri, i at gøre brug af havne og markedsføre deres fangster. På denne måde mindsker aftalen sådanne fartøjers incitament til at fortsætte IUU-fiskeriet, samtidig med at den blokerer for adgangen for fiskevarer, der stammer fra IUU-fiskeri, så de ikke når nationale og internationale markeder. Den effektive gennemførelse af aftalen bidrager i sidste ende til, at de levende marine ressourcer og marine økosystemer bevares på langt sigt, og at de udnyttes bæredygtigt. Aftalens bestemmelser finder anvendelse på fiskerfartøjer, der anmoder om at måtte anløbe en havn i en anden stat end deres flagstat.

Aftalen er blevet forhandlet på plads inden for rammerne af Fødevare- og Landbrugsorganisationen (FAO), som Den Europæiske Union er medlem af. Den blev godkendt af FAO-konferencens 36. samling den 22. november 2009 ved resolution nr. 12/2009 i henhold til artikel XIV, stk. 1, i FAO's vedtægter. Aftalen trådte i kraft den 5. juni 2016, og der er nu[1] 67 parter i den.

Den Europæiske Union var blandt de første, der blev part i aftalen[2] i 2011.

2.2. Partsmødet

Partsmødet er det besluttende organ i henhold til aftalen, som mødes hvert andet år eller oftere, hvis det beslutter det[3].

I artikel 24, stk. 2, fastsættes det, at FAO skal indkalde parterne til et møde fire år efter aftalens ikrafttræden for at undersøge og vurdere, hvor effektiv aftalen har været med hensyn til at nå de deri fastsatte mål[4]. Parterne afgør derefter, om der er behov for yderligere sådanne møder.

Der kan også afholdes særlige partsmøder på andre tidspunkter, hvis partnerne anser det for nødvendigt, eller på skriftlig anmodning af en af parterne[5].

---

1 Oktober 2020, http://www.fao.org/port-state-measures/background/parties-psma/en/

2 Rådets afgørelse (EU) 2011/443 af 20. juni 2011 om godkendelse på Den Europæiske Unions vegne af aftalen om havnestatsforanstaltninger, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (EUT L 191 af 22.7.2011, s. 1).

3 Regel 5.1 i forretningsordenen for partsmøderne.

4 Dette møde, med EU som vært, skulle have været afholdt i 2020, men er blevet udsat til 2021 på grund af covid-19.

5 Regel 5.2 i forretningsordenen for partsmøderne.

2.3. Afgørelser truffet af partsmødet

Partsmødet har beføjelse til at vedtage foranstaltninger, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, og disse er bindende for de kontraherende parter.

I princippet træffer parterne realitetsafgørelser ved konsensus, men hvis formanden fastslår, at alle midler til at nå konsensus er blevet anvendt, træffes der afgørelse med simpelt flertal af de afgivne stemmer[6].

Ændringer af forretningsordenen for partsmøderne kan vedtages ved konsensus, og hvis det ikke er muligt at opnå konsensus, træffes afgørelsen med et flertal på to tredjedele af de afgivne stemmer under forudsætning af, at dette flertal udgør mere end halvdelen af parterne[7]. Unionen har medbestemmelses- og stemmeret.

3. DEN HOLDNING, DER SKAL INDTAGES PÅ UNIONENS VEGNE

Det foreslås, at den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på møderne mellem parterne, fastlægges efter en totrinsmodel. De vejledende principper og retningslinjer for Unionens holdning fastlægges i en rådsafgørelse for flere år ad gangen, hvorefter holdningen justeres forud for hvert møde ved et uofficielt kommissionsdokument, som drøftes i Rådets arbejdsgruppe.

Denne tilgang anvendes i øjeblikket også i regionale fiskeriforvaltningsorganisationer (RFFO'er) og i forbindelse med den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på disse møder.

I nærværende afgørelse er medtaget principperne og retningslinjerne for den fælles fiskeripolitik som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013[8], og afgørelsen er baseret på den EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, som blev oprettet ved forordning (EF) nr. 1005/2008. I afgørelsen tages der hensyn til bestemmelserne i Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 om oprettelse af en kontrolordning for Unionen med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik[9], Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2403 af 12. december 2017 om en bæredygtig forvaltning af de eksterne fiskerflåder[10], Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1241 af 20. juni 2019 om bevarelse af fiskeressourcerne og beskyttelse af marine økosystemer ved hjælp af tekniske foranstaltninger[11] og Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 404/2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik[12].

---

6 Regel 7.2 og 7.3 i forretningsordenen for partsmøderne.
Regel XVII.3, litra a), i organisationens generelle regler.

7 Regel 13 i forretningsordenen for partsmøderne.

8 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

9 EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1.

10 EUT L 347 af 28.12.2017, s. 81.

11 EUT L 198 af 25.7.2019, s. 105.

12 EUT L 112 af 30.4.2011, s. 1.

I afgørelsen tages der desuden hensyn til EU's internationale forpligtelser i henhold til De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982 ("UNCLOS"), De Forenede Nationers aftale om bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande af 4. august 1995 ("UNFSA"), De Forenede Nationers Fødevare- og Landbrugsorganisations aftale af 24. november 1993 om fremme af fiskerfartøjers overholdelse af internationale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger på det åbne hav (FAO's adfærdskodeks) og andre relevante multilaterale og bilaterale aftaler.

Afgørelsen afspejler målene i Kommissionens meddelelse om den fælles fiskeripolitiks eksterne dimension[13] og de tilknyttede rådskonklusioner, Rådets konklusioner om havene[14], Rådets konklusioner[15] om den fælles meddelelse fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Kommissionen om "International havforvaltning: En dagsorden for havenes fremtid"[16], herunder i forbindelse med samarbejdet med tredjelande om gennemførelsen af aftalen om havnestatsforanstaltninger. Den tager også hensyn til de aspekter af EU-strategien for maritim sikkerhed[17], som vedrører IUU-fiskeri, og den reviderede handlingsplan for gennemførelsen heraf[18].

Endelig er afgørelsen inspireret af Kommissionens erklæring i meddelelsen om den europæiske grønne pagt[19] om, at den vil anvende en nultolerancetilgang til ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, et mål, der siden blev bekræftet i Kommissionens to meddelelser "EU's biodiversitetsstrategi for 2030"[20] og "En jord til bord-strategi for et fair, sundt og miljøvenligt fødevaresystem"[21].

4. RETSGRUNDLAG

4.1. Proceduremæssigt retsgrundlag

4.1.1. Principper

I henhold til artikel 218, stk. 9, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) vedtager Rådet afgørelser om "fastlæggelse af, hvilke holdninger der skal indtages på Unionens vegne i et organ nedsat ved en aftale, når dette organ skal vedtage retsakter, der har retsvirkninger, bortset fra retsakter, der supplerer eller ændrer den institutionelle ramme for aftalen".

"Retsakter, der har retsvirkninger" omfatter retsakter, der har retsvirkninger i medfør af de folkeretlige regler, der gælder for det pågældende organ. Det omfatter også instrumenter, der ikke har bindende virkning i henhold til folkeretten, men som "vil kunne få afgørende indflydelse på indholdet af de regler, der vedtages af EU-lovgiver"[22].

---

13 KOM(2011) 424 af 13.7.2011.
14 14249/19 af 19.11.2019.
15 7348/1/17 REV 1 af 24.3.2017.
16 JOIN(2016) 49 final af 10.11.2016.
17 Rådet for Den Europæiske Unions dok. 11205/14 af 24.6.2014.
18 Rådet for Den Europæiske Unions dok. 10494/18 af 26.6.2018.
19 COM(2019) 640 final af 11.12.2019.
20 COM (2020) 380 final af 20.5.2020.
21 COM (2020) 381 final af 20.5.2020.
22 Domstolens dom af 7. oktober 2014, *Tyskland mod Rådet*, sag C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, præmis 61-64.

4.1.2. Princippernes anvendelse på det foreliggende tilfælde

Partsmødet er et organ, der er nedsat ved en aftale, nemlig aftalen om havnestatsforanstaltninger, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri.

De retsakter, som partsmødet skal vedtage, er retsakter, der har retsvirkninger. Partsmødets påtænkte retsakter får bindende virkning i henhold til folkeretten og vil kunne få afgørende indflydelse på Unionens lovgivning, nærmere bestemt:

- Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri)[23],
- Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 om oprettelse af en kontrolordning for Unionen med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik[24],
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2403 af 12. december 2017 om en bæredygtig forvaltning af de eksterne fiskerflåder[25],
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1241 af 20. juni 2019 om bevarelse af fiskeressourcerne og beskyttelse af marine økosystemer ved hjælp af tekniske foranstaltninger[26],
- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 404/2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik[27].

De påtænkte retsakter supplerer eller ændrer dog ikke den institutionelle ramme for aftalen.

Det proceduremæssige retsgrundlag for den foreslåede afgørelse er derfor artikel 218, stk. 9, i TEUF.

4.2. Materielt retsgrundlag

4.2.1. Principper

Det materielle retsgrundlag for en afgørelse i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF afhænger hovedsagelig af formålet med og indholdet af den påtænkte retsakt, hvortil der skal indtages en holdning på Unionens vegne. Hvis den påtænkte retsakt har et dobbelt formål eller består af to elementer, og det ene af disse formål eller elementer kan bestemmes som det primære, mens det andet kun er sekundært, skal den afgørelse, der vedtages i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF, have et enkelt materielt retsgrundlag, nemlig det, der kræves af det primære eller fremherskende formål eller element.

4.2.2. Princippernes anvendelse på det foreliggende tilfælde

De påtænkte retsakters primære formål og indhold vedrører fiskeri. Forordning (EU) nr. 1380/2013 udgør retsgrundlaget for udarbejdelsen af de principper, der skal afspejles i denne holdning.

Det materielle retsgrundlag for den foreslåede afgørelse er derfor artikel 43, stk. 2, i TEUF.

---

23 EUT L 286 af 29.10.2008, s. 1.
24 EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1.
25 EUT L 347 af 28.12.2017, s. 81.
26 EUT L 198 af 25.7.2019, s. 105.
27 EUT L 112 af 30.4.2011, s. 1.

4.3. Konklusion

Retsgrundlaget for den foreslåede afgørelse bør være artikel 43, stk. 2, i TEUF sammenholdt med artikel 218, stk. 9, i TEUF.

2020/0354 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne på møderne mellem parterne i aftalen om havnestatsforanstaltninger, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2, sammenholdt med artikel 218, stk. 9,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Aftalen om havnestatsforanstaltninger, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri ("aftalen"), der blev forhandlet inden for rammerne af Fødevare- og Landbrugsorganisationen (FAO), som Unionen er medlem af, blev godkendt af Unionen ved Rådets afgørelse (EU) 2011/443[1]. Aftalen trådte i kraft den 5. juni 2016.

(2) Partsmødet er det besluttende organ i henhold til aftalen og har beføjelse til at vedtage foranstaltninger, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, og som er bindende for parterne. Parterne mødes hvert andet år eller oftere, hvis partsmødet beslutter det.

(3) I aftalens artikel 24, stk. 2, fastsættes, at FAO skal indkalde parterne til et møde fire år efter aftalens ikrafttræden for at undersøge og vurdere, hvor effektiv aftalen har været med hensyn til at nå de deri fastsatte mål. Parterne afgør derefter, om der er behov for yderligere sådanne møder. Der kan også afholdes særlige partsmøder på andre tidspunkter, hvis partnerne anser det for nødvendigt, eller på skriftlig anmodning af en af parterne.

(4) Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på mødet mellem parterne i aftalen, bør fastlægges med henblik på det første møde, om en revision af aftalen[2], jf. aftalens artikel 24, stk. 2, og de tre efterfølgende møder, som afholdes af parterne hvert andet år, og eventuelle mellemliggende møder desangående, der afholdes efter vedtagelsen af den nuværende holdning da foranstaltninger i henhold til aftalen får bindende virkning for Unionen og vil kunne få afgørende indflydelse på Unionens lovgivning, nærmere bestemt Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008[3] og (EF) nr. 1224/2009[4], Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2403[5] og

---

1 Rådets afgørelse (EU) 2011/443 af 20. juni 2011 om godkendelse på Den Europæiske Unions vegne af aftalen om havnestatsforanstaltninger, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (EUT L 191 af 22.7.2011, s. 1).

2 I øjeblikket planlagt til den 31. maj - 4. juni 2021.

3 EUT L 286 af 29.10.2008, s. 1.

4 EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1.

5 EUT L 347 af 28.12.2017, s. 81.

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 404/2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik[6].

(5) I betragtning af behovet for, at der i Unionens holdning tages hensyn til den nye udvikling, baseret på relevante oplysninger fremlagt forud for eller under partsmøderne, bør der i overensstemmelse med princippet om loyalt samarbejde mellem EU-institutionerne som fastsat i artikel 13, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union fastlægges procedurer for præciseringen fra år til år af Unionens holdning med henblik på det første møde om en revision af aftalen, jf. aftalens artikel 24, stk. 2, og de tre efterfølgende møder, som afholdes af parterne hvert andet år, og eventuelle mellemliggende møder.

(6) Hovedformålet med aftalen er at forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri) ved at forhindre fartøjer, der udøver IUU-fiskeri, i at gøre brug af havne og markedsføre deres fangster. På denne måde mindsker aftalen sådanne fartøjers incitament til at fortsætte IUU-fiskeriet, samtidig med at den blokerer for adgangen for fiskevarer, der stammer fra IUU-fiskeri, så de ikke når nationale og internationale markeder.

(7) IUU-fiskeri er en af de alvorligste trusler mod en bæredygtig udnyttelse af levende marine ressourcer og bringer selve grundlaget for Unionens fælles fiskeripolitik og de internationale bestræbelser for at fremme bedre havforvaltning i fare.

(8) Mødet mellem parterne i aftalen har ansvaret for vedtagelsen af foranstaltninger, der skal sikre aftalens gennemførelse, og derved sikre, at de levende marine ressourcer og marine økosystemer bevares og udnyttes bæredygtigt på lang sigt. Unionen bør spille en aktiv, effektiv og konstruktiv rolle ved disse møder for at sikre gennemførelsen af aftalen og fremme internationalt samarbejde, når det drejer sig om IUU-fiskeri —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på møderne mellem parterne i aftalen om havnestatsforanstaltninger, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, er fastlagt i bilag I.

Holdningen fastlægges med henblik på det møde om en revision af aftalen, som er fastsat i aftalens artikel 24, stk. 2, de tre efterfølgende møder, som afholdes af parterne hvert andet år, og eventuelle mellemliggende møder.

Artikel 2

Den holdning, som på Unionens vegne skal indtages på møderne mellem parterne i aftalen, jf. artikel 1, stk. 2, præciseres fra år til år i overensstemmelse med bilag II.

[6] EUT L 112 af 30.4.2011, s. 1.

Artikel 3

Unionens holdning, som er fastlagt i bilag I, vurderes og revideres, hvis det er relevant, af Rådet på forslag af Kommissionen senest med henblik på det møde mellem parterne i aftalen, der følger det tredje af de møder, som afholdes hvert andet år, jf. artikel 1, stk. 2.

Artikel 4

Denne afgørelse er rettet til Kommissionen.

Udfærdiget i Bruxelles, den […].

På Rådets vegne
Formand